

Vogelaars inspecteren de Piepert (zondag 27 januari 2008).

De ochtendexcursie te Eijs was een geweldige ervaring. Een schitterende omgeving en een vrolijke groep. Waarschijnlijk zorgde de luidruchtigheid van onze deelnemers in de nabije omgeving op dat 'vroeg' tijdstip (09.00 uur) al voor verbaasde, slaperige hoofden en voor diverse stiekeme blikken vanachter diverse gordijnen en uit vele slaapkamerramen. De grote groep is weer ongeveer volledig aanwezig en heeft er zin in. Om kwart voor twaalf gaan we op stap (grote en kleine wijzer zijn op de hoge kerktoren moeilijk van elkaar te onderscheiden).

We volgen de door wielrenners gevreesde Eijserbosweg een honderdtal meters maar kiezen vervolgens snel voor een weg links die in zijn naam aangeeft welk gebied we bezoeken: de Piepertweg. De eerste gevleugelde vrienden zijn dan al lang gesignaleerd en zij krijgen op dit stukje nog heel veel gezelschap. Rechts de stevige helling richting Eijserheide en Trintelen, links het dal van de kronkelende of meanderende Eijserbeek met fraaie vergezichten. Waarlijk een mooi stukje. In de Piepert, een gehucht met een tiental woningen loopt de asfaltweg dood. De bewoners worden omringd door groen, rust en een lieflijk landschap. Natuurlijk werden weer onze kijkers gebruikt want er waren diverse panden met enorm veel vogels. Vooral mezen (kool- en pimpel-) bleken de aangeboden voedselnetjes met zaden en pinda's enorm te waarderen. Ondertussen hadden ook de stoot- of roofvogels al ruimschoots onze aandacht gekregen. Buizerds showden hun fraaie verenkleed en vliegkunsten, de boomvalk wilde van nabij bewonderd worden en de kiekendief speelde nog verstoppertje.

Onderweg merkten diverse deelnemers al het beginnend voorjaar door o.a. de bloeiende sneeuwklolkjes, beginnend fluitenkruid, een hééééél vroege berenklauw en massaal

speenkruid (met al een bloeiwaarneming). We lopen dan ook in een zeer beschut dal en

passeren diverse pompinstallaties. Menigeen is onder de indruk van de rust die dit gebied uitstraalt. De helling links biedt weer voldoende kansen voor onze vogelaars en een afgebroken stam met tal van gaten zorgde voor meer tekst en uitleg over de broednesten van onze spechten. Bij een tunnel (onder het tracé van de oude Miljoenenlijn en thans van de Zuid Limburgse Stoomtrein Maatschappij (ZLSM) vinden we rechts een fraai exemplaar van de tongvaren. Links loert een donker gapend gat waar onze groep doorheen moet.

Verdacht veel deelnemers blijken in de donkere tunnel behoefte hebben aan enig houvast en hun rechter handen zijn voortdurend op zoek naar hun partner. Blijkbaar is een koele en ruw

gemetselde muur een goed alternatief want links wacht het koude water van de Eijserbeek. Na de tunnel volgt een groot weiland en een bos(je), voortdurend begeleid door die sterk slingerende beek. Ook hier weer een valkenshow. Heel veel veren op de grond zorgen weer voor verhalen over picknickplaatsen voor roofvogels maar ook over de opruimers van alle restanten. De ijsvogels hebben helaas geen uitnodiging voor vandaag ontvangen om hun kunsten rondom de Eijserbeek te vertonen (foutje van onze gidsen).

Voor een smalle brug richting Cartiels gaan we echter rechtsaf en volgen een soms drassig pad door weilanden dat ons geleidelijk laat klimmen totdat we een landweg bereiken. We herkennen op afstand nog een duidelijk zichtbare dassenburcht maar we gaan rechts omhoog richting top Eijserbos. Mooie berm (links) en fraaie vergezichten zijn ons deel, zeker als we af en toe achteruit blikken. Onderweg nog een fraaie vliegdemostratie van enkele bijzonder forse buizerds welke handig gebruik maken van de lokale thermiek (opstijgende lucht).

Op het plateau staat de groep weer bloot aan de gure, snijdende wind welke bijzonder koud aanvoelt. Veel deelnemers zijn maar al te blij met hoge kragen, sjaals en extra shirts onder hun jassen. Onze handjes worden ingetrokken of raken ijsig koud. Arme fotograaf die de kleine knopjes tracht te bedienen! De koude vingers waren menige keer ietwat onbeheersbaar en zorgden voor onbedoelde afdrukken. Gelukkig zorgen de

dalen en beschutte gebieden voor meer aangename momenten. Een paadje rechtsaf door het bos laat ons weer dalen. We passeren divers nestkasten (van de actieve IVN afdeling

Eys) en even later kijken we weer uit over een bijzonder mooi stukje van het Eijserbeekdal. Het verhaal over een mogelijke golfbaan zorgt unaniem voor een afkeurende reactie.

We nemen het pad links langs de bosrand en diverse keren gaan de kijkers weer in de aanslag. Een bonte specht timmert alvast aan zijn territorium maar helaas blijft hij voor ons onzichtbaar. Gelukkig voor hen zijn er redelijk veel dode bomen in dit perceel en dus voldoende kansen op voedsel en nestgelegenheid. Het bospad brengt ons uiteindelijk weer in de open weide. Een nog jonge heg

begeleidt ons maar een struik trekt toch wel onze aandacht door zijn "vreemde" groeiwijze (kurkiep ???). Een poosje later staan we op de verharde weg van Eijs richting Trintelen. We kiezen richting Eijs (rechtsaf) en dalen weer. Een boerderij met verkoop van eigen producten oefent een onweerstaanbare kracht uit op diverse deelnemers en sommigen moeten de laatste meters extra last mee sjouwen. Een mogelijke afkorting richting (warme) auto wordt unaniem afgewezen omdat men het einde van deze gezellige ochtend niet zomaar wil missen. Inderdaad, we hebben vandaag behoorlijk wat met elkaar gelachen.

Een paadje linksaf biedt ons nog even extra groen en rust. We passeren het IVN-gebouw van onze vrienden van Eijs en er volgen verhalen over de oude motte, het oude kasteel, de kerk van Eijs en de verplaatsing naar de lager gelegen locatie). Inmiddels is de grauwe wolkenhemel af en toe open gebroken en diverse vogelaars herkennen het fel glanzende goudhaantje op de H. Agathakerk. Of dit nu het kleinste vogeltje van ons land is? En onze gidsen? Deze gingen nog even hun familiebanden versterken bie de Tantes.

